

Spoglądając na literacki dorobek Bułata Szalwowicza Okudżawy z perspektywy imagologii, można dostrzec, że wizerunek Innego w poezji rosyjskiego barda został ukształtowany – paradoksalnie – właśnie przez Innego, nie zaś przez obrazy (*images*) utrwalone w kulturowej świadomości etnicznie Tożsamego. Innymi słowy – w przypadku Okudżawy – stworzony przez poetę portret Innego powstał dzięki pewnym ideom żydowskich mistyków oraz doktrynie żydowskich filozofów dialogu (Martina Bubera, Franza Rosenzweiga, Emmanuela Lévinasa). Tak więc celem autorki artykułu było ukazanie w pieśniach Okudżawy motywów pochodzących z żydowskiej myśli mistycznej, która, jak się wydaje, wywarła znaczący wpływ na teologiczne, antropologiczne i etyczne poglądy rosyjskiego barda. Charakterystyczne dla nich jest postrzeganie każdego człowieka – niezależnie od jego etnicznego pochodzenia – jako bytu odpowiedzialnego za siebie samego w procesie konstytuowania się w swoim człowieczeństwie oraz definiowania własnej podmiotowości. Ten sam człowiek, na co wskazuje interpretacja utworów rosyjskiego poety, powinien być również odpowiedzialny za innych ludzi, świat natury, a nawet za nieosobowe i nieantropomorficzne bóstwo: obojętne wobec ziemskiego dominium. Okudżawa – podobnie jak żydowscy mistycy i żydowscy filozofowie dialogu – postrzega zatem człowieka jako współtwórcę rzeczywistości, zobligowanego do realizacji aktów pozytywnych w porządku etycznym, podejmowanych w celu „naprawy świata”, określanej przez kabalistów jako *tikkun ha-olam*.